TREI DIVIZIONARE „A" ÎN REFLECTOR

„U" Craiova

ULTIMA RUNDĂ COIDUM — OBLEMENCO?

● OBIECTIVE ÎNDEPLINITE ● CUM O SECȚIE PUNE BEȚE-N ROATE UNEI ACTIVITĂȚI SERIOASE ● OBLEMENCO — UN RECALCITRANT LUAT ÎN BRAȚE! ● POATE FI SCHIMBATĂ OPTICA BIROULUI SECȚIEI?

Nu mai era prea mult timp pînă la debutul în noul campionat, cînd *Ștefan Coidum* a preluat frînele Universității Craiova. Ce gîndea atunci omul care făcuse din Jiul o echipă — o echipă disciplinată, partizană a jocului ofensiv, o echipă apreciată pe orice teren pe care evolua?

„Ce fac dacă... senatorii de drept nu mă vor asculta?..."

Precaut, dar înarmat cu mult curaj și hotărîre, fostul oborean a... făcut o listă pe care figurau nume necunoscute: *Bălan, Tacoi, Niculescu, Popa* etc. Jucători foarte tineri, dornici de afirmare.

„Ce gîndesc despre posibilitățile lor, jucătorii craioveni?..."

I-a rugat pe fiecare să indice, pe o hîrtiuță, locul pe care cred că-l vor ocupa în campionatul 1968—1969. Nici unul nu a fost de acord cu o poziție mai jos de 5.

Disciplină, clasare în primele 5 locuri, mărirea capacității de efort, promovarea unor jucători tineri, talentați, aducerea valorii unora dintre ei la nivelul cerințelor loturilor reprezentative — iată pe scurt obiectivele pe care și le-au propus Coidum și Frînculescu atunci cînd au acceptat să lucreze cu Universitatea. Situația la încheierea turului se cunoaște, și nu poate fi calificată decît ca satisfăcătoare, principalele sarcini fiind îndeplinite în mare măsură. Și totuși, Coidum nu-i mulțumit. Ba mai mult, atunci cînd am stat de vorbă, cu vreo cîteva zile în urmă, era chiar foarte supărat. De ce?

— Credeam că voi fi sprijinit cum se cuvine în acțiunile pe care am încercat să le întreprind. Credeam. Și mai continui să cred. Cu toate că pînă acum nimeni n-a mișcat nici măcar un deget. Secția de fotbal nici nu există. Încă nu are un secretar. S-au schimbat vreo doi. Membrii secției se întrunesc greu, pe unii nu i-a văzut nimeni la față. Și, în consecință, nu se mai poate vorbi de operativitatea muncii lor. Pentru că în realitate nici nu există. Un exemplu. Ședința de analiză a turului a fost aminată de cîteva ori pentru că membrii biroului nu se puteau întruni...

— Sprijinul clubului deci...

— Nul. Mai mult, mi-au făcut numai greutăți. Cred că sîntem cea mai săracă și dezorganizată secție, fără echipament (n-avem două rînduri de tricouri și bocanci), *fără un teren de antrenament, fără instalații sanitare corespunzătoare la stadion. Sîntem nevoiți să facem unele deplasări în cele mai mizerabile condiții pentru că asociația nu vrea să plătească 3 bani în plus de kilometru. În al doilea rînd, unele măsuri disciplinare care se impun pentru a nu se duce pe pustiu ceea ce am realizat pînă acum, sînt privite refractar de club, diminuate sau chiar anulate...*

— Cazul *Oblemenco*... De ce nu s-a prezentat la meciul cu Dinamo?

— Pentru că l-am sancționat, din cauza că nu a respectat indicațiile mele, s-a supărat..

— Și?

— Am propus o sancțiune mai aspră — suspendarea lui. N-a fost pe placul biroului secției. Ce puteam să fac...?

— Două lucruri...

— Știu. Să-mi dau demisia, sau să admit alternativa compromisului, a ultimului compromis cu Oblemenco. La prima sa abatere se va pune cu adevărat problema hotărîrilor radicale ori, ori...

Cum în ședința de analiză, cazul *Oblemenco* a eclipsat celelalte probleme, am continuat să-l interpelăm pe Coidum.

— Cum considerați rezultatele obținute în tur?

— Cred, foarte bune, dacă ne gîndim că 2 jucători tineri au fost titularizați (Niculescu, Popa); *că s-a făcut un pas înainte în înțelegerea de către fiecare jucător a muncii în teren; că totuși, Universitatea a devenit o echipă mai disciplinată și mai serioasă decît era. Vom continua să muncim pe aceleași direcții, mai fermi, mai intransigenți. Ne așteaptă doar participarea în „Cupa Balcanică". Dar, dacă nu vom fi ajutați...*

Într-adevăr, schimbarea opticii secției de fotbal a echipei craiovene este necesară. Pentru ca antrenorii *Coidum* și *Frînculescu* să nu mai fie obligați să semneze compromisuri, călcîndu-și principiile.

Laurențiu DUMITRESCU

„U" Cluj

RELEU TEAȘCĂ— CÎRJAN

Am asistat la Cluj la un fapt — record pentru fotbalul nostru: de cînd mă știu, nu mi s-a întîmplat să asist la o întîlnire în care se află, în aceeași sală, și antrenorul care pleacă și cel care îi ia locul. Ei bine, la „Casa de cultură a studenților" din orașul de pe malurile Someșului, — în cadrul ședinței de analiză — i-am întîlnit pe Constantin Teașcă, antrenorul care preda, și pe Ștefan Cîrjan, cel ce prelua conducerea tehnică a Universității Cluj. Faptul trebuie consemnat pentru semnificația lui dar, mai ales, pentru avantajul pe care îl reprezintă. Cît n-ar folosi echipele noastre, cînd procedează la schimbări de antrenori, dacă ar asigura acestor operațiuni posibilitatea unui contact direct între antrenorii interesați, astfel ca cel ce vine să știe de unde începe și cum trebuie să înceapă. Dar, din păcate, în cele mai multe dintre cazuri, un antrenor iese pe o ușă, celălalt apare pe altă ușă și totul pornește de la început, ca și cum pînă atunci n-ar fi existat nimic util în activitatea premergătorului.

La Cluj, în raportul pe care l-a prezentat, antrenorul Constantin Teașcă a făcut o profundă și obiectivă analiză a activității, oprindu-se asupra tuturor principalilor factori ai antrenamentului și abordînd apoi problemele esențiale din viața echipei. Universitatea a cîștigat mult ca prospețime a lotului, elemente pînă mai ieri necunoscute au cucerit galoane de jucători de prima divizie (Șoptereanu, Uifăleanu, Codrea, Moldovan etc.), alături de unii care făcuseră abia debutul în campionatul primei categorii (Oprea, Mustețea, Anca) și de grupul consacraților (Cîmpeanu, Pexa, Solomon, Neșu).

Studenții clujeni dispun de un lot cu resurse evidente și de condiții de pregătire cum nu are, după opinia noastră, nici o altă echipă de divizia A în momentul de față (instalații la teren, asistență medicală, echipament etc.), realizări ale conducerii clubului și, mai ales, ale secției și antrenorului Teașcă, peste care nimeni nu poate trece, dacă judecă corect realitățile. Regretabil rămîne însă faptul că antrenorul Teașcă părăsește după o perioadă foarte scurtă de timp echipa, lăsînd sub semnul suspensiei obiectivele pe care și le propunea să le atingă. După părerea noastră, prestigiul său de antrenor suferă de pe urma acestor grăbite părăsiri ale conducerilor tehnice, chiar dacă ele au uneori la bază apărări ale punctelor de vedere proprii. Puterea de muncă, dorința de a se instrui neîncetat, pasiunea pe care o pune în activitate — calități de fond ale lui Constantin Teașcă — rămîn pe planul secund, dacă nu sînt valorificate printr-o activitate de perspectivă, de durată într-un club, vădind atașarea de colectiv.

Preluînd, în mod nemijlocit, „datele problemei" de la predecesorul său, noul antrenor, Ștefan Cîrjan, a menționat în cuvintele rostite la ședința de analiză că dorește să pună în lumină, la echipa clujeană, elanul specific vîrstei ei. El a mai amintit că jucătorul are datoria să vegheze el însuși asupra sănătății și vieții personale, mai ales că un sportiv ajuns la treapta performanței, trebuie să posede în mod obligatoriu această conștiință a obligațiilor sale.

În acest an, UNIVERSITATEA CLUJ, va sărbători 50 de ani de existență și de pe acum, în marele centru studențesc am întîlnit semnele pregătirilor pe care inimoșii conducători ai clubului le fac în vederea unui eveniment așa de important. Fotbalul, care s-a aflat de la început, ca secție a clubului, are datoria să cinstească printr-o comportare frumoasă sărbătoarea jumătății de secol de viață a lui „U" Cluj. (ef. i.)

Anca, tînărul mijlocaș clujean, aci în luptă cu Haidu, a realizat un bun sezon de toamnă

VAGONUL

ȘI JURCĂ A DEMISIONAT!

Acum, după scurgerea unei prime jumătăți de campionat, în acest moment de popas, în acest moment de bilanț parțial, Aradului îi este dat să amestece sentimente contradictorii: euforia cu decepția amară. Într-adevăr, în cupa de satisfacție umplută de U.T.A., cealaltă echipă arădeană, Vagonul cu „lanterna roșie" agățată de tampoane, cu cele numai 10 puncte acumulate, cu golaverajul său alarmant (25—38), a turnat cîteva picături de fiere. Echipa care făcuse din activitatea sa de anul trecut în seria a II-a a Diviziei B, un adevărat marș triumfal, iată, s-a dovedit vulnerabilă, lipsită de rezistență, incapabilă de replică. Pretențiile primului eșalon (Divizia A) la care a năzuit și în care s-a încolonat, meritat, au copleșit-o și Vagonul ne oferă astăzi pînă și paradoxul surclasării de către fosta ei rivală din B, Crișul Oradea, pe care o devansase, la vremea aceea, fără echivoc. Efectul este întotdeauna palpabil. Doar stabilirea cauzelor sale impune obstacolele și dificultățile inerente oricărei căutări. Considerațiilor abstracte le-am preferat mărturisirile „împricinaților", care îi vom perinda prin fața cititorilor, în ordinea abordării lor. Așadar...

ARE CUVÎNTUL CONDUCEREA ECHIPEI

Ing. ION TONENCHI (președintele secției): *„Succesele precedente — promovarea destinsă și calificarea în semifinalele „Cupei României", au creat o impresie falsă despre posibilitățile echipei. S-a ignorat suplimentul de efort cerut de noua divizie. În orice caz, degringolada echipei a început de la meciul cu U.T.A., pierdut în împrejurări dramatice. Prin analogie, a fost un fel de K.O. tehnic. După meciul acela, noi am alunecat continuu iar U.T.A. a urcat constant. Nimeni n-a priceput cum s-a putut pierde atît de sever (3—5) în numai 11 minute, un meci pe care-l conduseserăm autoritar. Ne-a afectat profund atunci „trădarea" galeriei și explozia finală de satisfacție a oficialităților sportive locale, care însă la scorul de 3—1 pentru noi, afișau o mină disperată. De altfel și astăzi ne izbim de resentimentele C.J.E.F.S.-ului, de pildă, care ne-a refuzat sprijinul necesar pregătirii echipei în perioada de iarnă, U.T.A., însă, l-a obținut. Această atitudine nu poate decît să întrețină o atmosferă de surdă animozitate între cele două echipe din oraș. Unii o alimentează conștient, alții, în virtutea inerției. Personal, de cînd am fost adus la conducerea secției (etapa a 11-a), mă străduiesc să înlătur toate barierele din calea unei colaborări sportive și folositoare, în primul rînd, noua U.T.A. are calități și experiență bogată, la izvorul căreia ne putem adăpa și noi, cu folos."*

MIRCEA DEMSOREANU (secretarul secției de fotbal): *„Calitățile noastre de bază — ambiția, puterea de luptă —, ne-au părăsit. Elementele noi, introduse în echipă, să fi provocat o fisură morală? Nu este exclus. La Vagonul, laturile triunghiului clasic — jucători-antrenor-conducere — sînt defectuos asamblate. Un exemplu? Înaintea începerii campionatului secția a propus aducerea a doi portari noi: Andrei și Weichelt. Antrenorul însă, s-a opus".*

ȘTEFAN DOGMANOV (responsabil tehnic la secția de fotbal): *„Explicațiile ultimului loc? Nu avem teren propriu și pregătirea suferă; moralul șubred și superficialitatea jucătorilor; intensitatea mică și slaba individualizare a antrenamentelor; accidentări curente* — Matușinca, Mihai, Lenard *—jocul necorespunzător al apărării".*

...URMEAZĂ ANTRENORUL

TOMA JURCĂ: *„M-am lovit de indiferența și lipsa de rutină a conducerii secției. Echipa nu are asigurată o bază materială minimă.. Pe terenul a cărei proprietate o împărțim cu C.F.R. Arad, se antrenează 12 echipe. Uneori efectuăm pregătirea în spatele porții sau pur și simplu pe pistă. Vestiarele sînt niște hrube, antrenorii nu au nici măcar o masă și un scaun al lor. Cererea mea de a depista noi jucători — făcută încă cu 4 etape înaintea terminării campionatului Diviziei B, atunci cînd orice surpriză era, practic, eliminată — nu a găsit nici un ecou. Cei 4 jucători introduși ulterior în echipă, au fost culeși și nu aleși, așa cum s-ar fi cuvenit. Disensiunile cu secția se ascut și atunci cînd îmi parvin anumite recomandări tactice, ca și atunci cînd alegerea măsurilor disciplinare este lăsată exclusiv în seama mea. Vă imaginați ce „mutații" se pot petrece în mentalitatea jucătorilor".*

CE PARERE AI, MULROTH?

FERDINAND MULROTH (căpitanul echipei): *„Cred că introducerea în momente intîmplătoare a lui Adam, Sfîrlogea, Arnoțchi și Pop, a dereglat mecanismul echipei. Neîndoielnic compartimentul apărării și slaba valoare a portarilor ne-a aruncat la „poalele" clasamentului. Dacă sînt optimist? Depinde de următorii factori: jucătorii să-și reconsidere moralul, Chivu și Boroș să renunțe la băutură și Sfîrlogea la aventurile galante. Iar conducerea secției să dovedească că poate organiza o pregătire în comun înaintea unui meci".*

DAR DUMNEATA, SUPORTERULE?

ION PIEPTĂNARU (sudor, uzinele „Vagonul"): *„În secția unde lucrez, din 500 de muncitori, 150 au renunțat să mai cotizeze* (n.r. — destul de semnificativ).

CE SPUN „NEUTRII"

COLOMAN BRAUN-BOGDAN (antrenor federal observator la ședința de analiză): *„Ședința de analiză a evidențiat o încredere în viitor, lăudabilă. Trecutul însă, s-a tratat superficial, raportul de activitate — prezentat de președintele secției — nereușind să cuprindă total și realist activitatea echipei. Peste scăderile evidente, credem, ale conducerii s-a tăcut milc, focul criticilor țintind cu vehemență doar antrenorii. Nu s-a amintit nici măcar anomalia că Vagonul este singura echipă divizionară fără teren propriu. Și, dacă privim atenți constatăm că Vagonul n-are nici centru de copii și nici preocupare pentru creșterea de jucători tineri. Nu au nici portari și nici fundași laterali corespunzători. Vagonul are deci prea multe lipsuri, ca să nu poată fi sărac și în fapte.*

★

Așadar, structura organizatorică, valorică, afectivă necimentată, grevează, se pare, activitatea acestei echipe debutante în Divizia A. Din veleitățile ei inițiale nu a rămas decît amărîtudinea. Dar după viitoarele 15 etape?

Ion CUPEN

P.S. Aflăm din Arad, că antrenorul Jurcă, nemulțumit de sprijinul secției de fotbal, fără perspectiva unui suport real, a demisionat.